

Taalbeleid in het hoger onderwijs

Zowat elke universiteit in de Lage Landen formuleerde in de voorbije jaren een aantal richtlijnen en ambities rond taalbeleid. In essentie betrof het doorgaans een evenwichtsoefening tussen het ‘beschermen’ van het Nederlands als wetenschapstaal en het aanvaarden van de dominante positie van het Engels in de internationale onderzoeksrealiteit. Los van de duidelijke verschillen tussen Vlaanderen en Nederland, zijn die visies de vertaling van een vrij breed gedragen *communis opinio* en wegen ze niet al te zwaar op de universitaire begrotingen. Vlaanderen en Nederland volgen daarmee de trend die andere Europese landen eerder al inzetten.

Wie meertaligheid breder interpreteert dan kennis van de moedertaal plus een beetje Engels moet die plannen wel als ontgoochelend en weinig ambitieus ervaren. Met een blik op de diverse studies die recent verschenen over taalbeleid en universiteit – zowel in Vlaanderen en Nederland als daarbuiten – proberen we een aanzet te geven voor wat een oprecht en gedurfd taalbeleid zou kunnen zijn.